

[Storgaard.]

retfærdighed. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at man f. eks. som medlem af ligningsrådet til enhver tid har ufravigelig pligt til, når man står over for et driftsregnskab, der tilhører en såkaldt velhaver, og man kan se, at der er en fejl deri, som i høj grad er til ugunst for vedkommende, at gøre skatteyderen opmærksom derpå og rette fejlen. I sammenligning hermed kan jeg nævne, at en enkelt kutterejer har haft 8 kuttere i England i 6 år. Enhver af det høje tings medlemmer må forstå, hvad det vil sige at tabe hele sit erhverv under hele krigen. Man må samtidig gøre sig klart, at denne kutterejer i 15 år har gjort et stort pionerarbejde for dansk fiskeri og kæmmet fiskegrundene ved Islands kyst, hvilket i høj grad var medvirkende til, at andre danske kuttere fulgte i disse 8 kutteres kølvand, så at danske kuttere kunne lande så store laster af fisk i England. Nordsøen var nemlig lukket for fiskeri på nær enkelte fjorde i Skotland, og der var kun ét fiskeri i Vestengland. At denne kutterejer med 8 skibe skal have større andel i puljen, ja, det er klart for alle, men så har vedkommende da også betalt 8 gange så meget i skat som den enkelte kutterejer. Samtidig må man gøre sig klart, at denne kutterejer fik 8 kuttere hjem til Danmark i ødelagt tilstand efter 5 år uden vedligeholdelse og med opslidte motorer. Derfor kan jeg ikke godtage den betragtning, at fordi han er mere velhavende end de andre, skal han skattemæssigt behandles anderledes. Man må skattemæssigt behandle alle ens, og det synes jeg i dette tilfælde kun man gør ved, at det høje ting vedtager, at skatten skal eftergives.

Må jeg have lov til at fremkomme med følgende bemærkninger: disse 102 kuttere, som har deltaget i krigen mod den tyske nazisme, kom ikke til England af den samme grund. Nogle fiskerkuttere sejlede til England den 9. april, da de i radio hørte, at den tyske værnemagt havde besat Danmark. Andre kuttere blev kidnappet af England, når de kom for langt mod vest, og fik valget mellem indespærring og at gå i engelsk tjeneste. Mange blev benyttet af det engelske admiralitet, og resten hjalp England med at fiske til stor hjælp for det

engelske folk. I 1943 påtog en Hirtshalskutter, Firbeche, sig opgaven at sejle en dansk folketingsmand til England. Jeg ved ikke, om han var efterstræbt af det tyske Gestapo, men han blev i hvert fald befordret til England. Andre kuttere påtog sig opgaven at sejle til Danmark ved våben til den danske modstandsbevægelse.

Alle disse kuttere var i høj grad med til at skabe Danmark et navn af verdensformat for modstanden mod værnemagten. Hvor blev vi ikke herhjemme begejstrede, når vi hørte Christmas Møller i England animere os til at gøre modstand mod besættelsesmagten i en situation, hvor den danske regering havde mundkurv på! Men aldrig havde jeg tænkt mig, at England, lige så snart det havde vundet krigen, ville optræde så uforskammet over for de kuttere fra Danmark, hvis besætninger med fare for deres liv hver eneste time på havet hjalp England med at vinde sejren over nazismen. Da krigen var slut, blev de dekoreret med tappehedsmedaljer, men da det drejede sig om deres pengepung, var England uforskammet nok til under forskellige påskud at tage 5.376.000 kr. af de 10.023.000 kr., således at der kun blev 4.647.000 kr. til de kutterejere, der i flere år havde måttet undvære kone og børn og familie og kæmpe for Danmarks frihed i fremmed land, medens andre kutterejere herhjemme under tysk beskyttelse fiskede til fordel for vore fjender og utvivlsomt tjente flere penge end dem, der risikerede liv og lemmer i England. Der er ingen tvivl om, at hele folketingset har vidst besked med, hvad disse fiskekipper fra Jyllands vestkyst har gjort for at redde Danmarks ære.

Jeg kan ikke forstå, at man uden at rødme kunne slå en streg over 12 milliarder kr., som vore fjender skyldte os for deres besøg i 5 lange år; den regning skulle ikke betales. I forhold dertil er det ikke andet end en klatskilling, det, som det her drejer sig om, og som det høje ting burde have sagt nej til med det samme. Man burde aldrig have sendt denne skattebillet til de kutterejere, der har gjort Danmark så stor en tjeneste.

Må jeg spørge: hvorfor fik danske kuttere ikke den samme behandling som færøske kuttere, der, hver gang de landede fisk i England, fik fuldstændig afregning for deres